

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 41 0 Rs 103518 26 Rev
Sarajevo, 16.07.2026. godine

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću sastavljenom od sudija Marijane Omerčaušević, kao predsjednice vijeća, Fatime Mrdović i Mustafe Šabića, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužitelja S.K. iz B., Ulica Š. broj ..., koga zastupa punomoćnica Sunčica Glamočlija, advokat iz Sarajeva, protiv tuženog Rudnik mrkog uglja „Breza“ d.o.o. Breza, ulica Branilaca grada bb, Breza, koga zastupa punomoćnik Malik Sarač, advokat iz Visokog, radi poništenja odluke o otkazu, vraćanja na rad i naknade plaće, vrijednost spora 11.000,00 KM (pravilno: 36.128,82 KM), odlučujući o reviziji tužitelja izjavljenoj protiv presude Kantonalnog suda u Zenici broj 41 0 Rs 103518 26 Rsž od 28.04.2026. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 16.07.2026. godine, donio je:

P R E S U D U

Revizija se dopušta, usvaja i drugostepena presuda u odbijajućem dijelu preinačava na tako što se žalba tuženog odbija i prvostepena presuda u cijelosti potvrđuje.

Obavezuje se tuženi da tužitelju naknadi troškove revizijskog postupka u iznosu od 2.340,00 KM, u roku od 15 dana.

Odbija se zahtjev tuženog za naknadu troškova nastalih u povodu revizije.

O b r a z l o ž e n j e

Prvostepenom presudom Općinskog suda u Visokom broj 41 0 Rs 103518 24 Rs od 08.12.2025. godine odlučeno je:

„Poništava se Odluka o otkazu ugovora o radu zbog teže povrede radne obaveze iz radnog odnosa br. 01-4041/24 od 19.04.2024. godine kao nezakonita. (stav prvi izreke)

Nalaže se tuženom da tužitelju uspostavi radno-pravni status koji je prethodio nezakonitoj odluci i vrati ga na poslove koje je prethodno obavljao ili druge odgovarajuće poslove u roku od 15 dana pod prijetnjom prinudnog izvršenja. (stav drugi izreke)

Obavezuje se tuženi da tužitelju na ime izgubljenih neto plata za period od 20.04.2024. godine do 30.04.2025. godine isplati iznos od 12.791,73 KM, sa zakonskom zateznom kamatom, i to: na iznos od 299,95 KM počev od 25.05.2024. godine pa do isplate; na iznos od 1.574,17 KM počev od 25.06.2024. godine pa do isplate; na iznos od 1.574,17 KM počev od 25.07.2024. godine pa do isplate; na iznos od 1.574,17 KM počev od 25.08.2024. godine pa do isplate; na iznos od 1.317,55 KM počev od 25.09.2024. godine pa do isplate; na iznos od 954,17 KM počev od 25.10.2024. godine pa do isplate; na iznos od 954,17 KM počev od 25.11.2024. godine pa do isplate; na iznos od 954,17 KM počev od 25.12.2024. godine pa do isplate; na

iznos od 954,17 KM počev od 25.01.2025. godine pa do isplate; na iznos od 577,35 KM počev od 25.02.2025. godine pa do isplate; na iznos od 577,35 KM počev od 25.03.2025. godine pa do isplate; na iznos od 787,51 KM počev od 25.04.2025. godine pa do isplate, i na iznos od 692,85 KM počev od 25.05.2025. godine pa do isplate, sve u roku od 15 dana. (stav treći izreke)

Obavezuje se tuženi da tužitelju isplati nezakonito umanjenu platu za dane 23.02.2024. i 26.02.2024. godine u ukupnom iznosu od 47,35 KM, u roku od 15 dana. (stav četvrti izreke)

Obavezuje se tuženi da na ime tužitelja Federalnom zavodu PIO/MIO izvrši uplatu doprinosa za penzijsko i invalidsko osiguranje u ukupnom iznosu od 12.289,74 KM i to: za period od 01.04.2023. do 19.04.2024. godine iznos od 7.598,17 KM, i za period od 20.04.2024. do 30.04.2025. godine iznos od 4.691,57 KM, kao i da u poreznu ispostavu dostavi obrasce o uplaćenim obaveznim doprinosima, sve u roku od 15 dana pod prijetnjom prinudnog izvršenja. (stav peti izreke)

Obavezuje se tuženi da tužitelju naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 4.853,00 KM, u roku od 15 dana. (stav šesti izreke)

Odbija se zahtjev tuženog za naknadu troškova parničnog postupka, kao neosnovan. (stav sedmi izreke)“

Drugostepenom presudom Kantonalnog suda u Zenici, broj 41 0 Rs 103518 26 Rsž od 28.04.2026. godine žalba tuženog je djelimično uvažena, presuda prvostepenog suda u stavu prvom, drugom, trećem i petom preinačena na način da je odbijen kao neosnovan tužbeni zahtjev da se poništi Odluka o otkazu ugovora o radu zbog teže povrede radne obaveze iz radnog odnosa broj 01-4041/24 od 19.04.2024. godine kao nezakonita, da se naloži tuženom da tužitelju uspostavi radno-pravni status koji je prethodio nezakonitoj odluci i vrati ga na poslove koje je prethodno obavljao ili druge odgovarajuće poslove u roku od 15 dana, kao i da se obaveže tuženi da tužitelju na ime izgubljenih neto plaća za period od 20.04.2024. godine do 30.04.2025. godine isplati iznos od 12.791,73 KM, sa zakonskom zateznom kamatom na pojedinačne mjesečne iznose kako je navedeno u izreci, uz obavezu tuženog da uplati doprinose PIO/MIO za period 20.04.2024.godine do 30.04.2025.godine u ukupnom iznosu 4.691,57 KM i u poreznu ispostavu dostavi obrasce o uplaćenim obaveznim doprinosima, sve u roku 15 dana. U preostalom dijelu, u pogledu isplate razlike plaće za 23.02. i 26.02.2024.godine u iznosu od 47,35 KM (stav četvrti) i obaveze uplate doprinosa PIO/MIO za period 01.04.2023.godine do 19.04.2024. godine, u ukupnom iznosu 7.598,17 KM (dio stava petog) žalba tuženog je odbijena i prvostepena presuda potvrđena.

Preinačena je i odluka o troškovima postupka tako što je obavezan tužitelj da tuženom naknadi troškove postupka u iznosu od 2.717,50 KM, u roku od 15 dana.

Blagovremeno izjavljenom vanrednom revizijom drugostepenu presudu pobija tužitelj, zbog pogrešne primjene materijalnog prava. Pozivajući se na odredbu člana 237. stav 4. tačka 2. Zakona o parničnom postupku (dalje: ZPP)¹, revident je predložio da ovaj sud dozvoli i usvoji reviziju, i preinači drugostepenu presudu u dijelu kojim je tužbeni zahtjev odbijen. Zahtjeva naknadu troškova sastava revizije u iznosu od 2.340,00 KM.

U reviziji je navedeno da pravno shvatanje na kojem se temelji odluka drugostepenog suda, a koje se odnosi na primjenu odredbe člana 26. stav 2. Zakona o vijeću zaposlenika² i član 74. Zakona o radu³, nije podudarno sa pravnim shvatanjima izraženim u sudskoj praksi Vrhovnog suda Federacije. Materijalno-pravno pitanje navedeno u reviziji, koje iz naprijed navedenog razloga revident smatra važim za osiguranje jedinstvene primjene prava i

¹ „Službene novine FBiH“ br. 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15

² „Službene novine FBiH“ broj 38/04

³ „Službene novine FBiH“ br. 26/16, 89/18, 23/20, 49/21, 103/21, 44/22 i 39/24

ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni, odnosi se na zakonsku pretpostavku da je vijeće zaposlenika odnosno sindikat koji se u roku od 10 dana ne izjasni o davanju saglasnosti za otkaz zaposleniku kod kojeg postoji promijenjena radna sposobnost, saglasan sa odlukom poslodavca. Naime, pitanje čije se rješavanje traži je da li se i u slučaju kada je sindikat prije donošenja konačne odluke o davanju saglasnosti za odluku o otkazu, u okviru zakonskog roka od 10 dana tražio od poslodavca dostavljanje dodatnih informacija i podataka, a poslodavac mu ih do isteka tog roka nije dostavio, može smatrati da je sindikat prećutno dao saglasnost iz člana 26. Zakona o vijeću zaposlenika.

Tuženi je u odgovoru na reviziju predložio da se revizija odbaci kao nedozvoljena ili odbije kao neosnovana, i obaveže tužitelj da naknadi tuženom troškove sastava odgovora na reviziju u iznosu od 1.170,00 KM.

Nakon što je ispitao pobijanu presudu u smislu odredbe člana 241. stav 2. ZPP, ovaj sud je odlučio kao u izreci, iz sljedećih razloga:

Vrijednost pobijanog dijela pravomoćne presude u ovom predmetu ne prelazi 30.000,00 KM, pa redovna revizija iz člana 237. stav 2. ZPP nije dozvoljena. Međutim, Vrhovni sud Federacije BiH može, izuzetno, dopustiti reviziju u svim predmetima ako ocijeni da bi odlučivanje po reviziji bilo od značaja za primjenu prava u drugim slučajevima. (član 237. stav 3. ZPP).

Revizijski sud je ocijenio da su u ovom slučaju ispunjeni uslovi za dopuštanje revizije iz člana 237. stav 3. i 4. ZPP, jer je utvrdio da odluka o predmetnom sporu zavisi od rješenja pitanja koje se postavlja u reviziji, a koje je važno za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni.

Predmet spora je zahtjev tužitelja, kao radnika kod kojeg postoji promijenjena radna sposobnost kao posljedica povrede na radu, za poništenje nezakonite odluke o otkazu ugovora o radu i vraćanje na poslove na kojima je radio ili druge odgovarajuće poslove, i isplatu naknade plaća u visini plaće koju bi ostvario da je radio, uz pripadajuće obavezne doprinose.

Odluke nižestepenih sudova se zasnivaju na sljedećim utvrđenim činjenicama: da je tužitelj, kao radnik tuženog na osnovu zaključenog ugovora o radu pod izmijenjenim uslovima od 26.05.2023. godine, bio raspoređen na poslovima radnog mjesta NK radnik – Služba za održavanje osnovnih sredstava za transport, RJ „Održavanje“; da su poslovi radnog mjesta koje je tužitelj trebao obavljati, po potrebi, uključivali i radne zadatke u organizacionim jedinicama tuženog „Sretno i Kamenice“, RJ Površinska eksploatacija i RJ Održavanje, i druge poslove po nalogu nadzornika i poslovođe kojem odgovara za svoj rad; da je tužitelju od strane nadležnog zavoda za penzijsko i invalidsko osiguranje utvrđeno postojanje II kategorije invalidnosti-promijenjena radna sposobnost; da je na osnovu podnesene prijave o povredi radne obaveze od strane nadzornika u Službi za održavanje osnovnih sredstava za transport, M.O. i poslovođe Službe za održavanje osnovnih sredstava za transport RJ „Održavanje“ R.O., donesena odluka o pokretanju disciplinskog postupka protiv tužitelja od 21.03.2024. godine, zbog postojanja sumnje da je došlo do povrede radne obaveze iz člana 153. stav 1. tačka 1. Pravilnika o radu RMU „Breza“ d.o.o. Breza (izričito ili prećutno odbijanje izvršavanja i neizvršavanja radnih obaveza iz ugovora o radu o ovog Pravilnika, kao i nalog neposrednog rukovodioca ili ovlaštenih lica, ili neblagovremeno i nemarno izvršavanje radnih obaveza), na način da tužitelj dana 20., 21. i 22.02.2024. godine nije postupio po naređenju nadređenog, odnosno nakon što je raspoređen i upućen u Službu za prerađivanje uglja nije se došao na rad u toj Službi; da se tuženi

dana 09.04.2024. godine pismeno obratio Sindikalnoj organizaciji RMU „Breza“ d.o.o. Breza za davanje saglasnosti za donošenje odluke o otkazu ugovora o radu bez poštivanja otkaznog roka tužitelju kao invalidu II kategorije; da sindikalna organizacija nije dala pismenu ili usmenu suglasnost, nego je odgovorila tuženom dana 15.04.2024. godine „da je prije donošenja konačne odluke potrebno da im se detaljnije obrazlože razlozi donošenja takve odluke, odnosno činjenica koje su prethodile takvom postupku“, nakon čega je tuženi donio pobijanu Odluku o otkazu ugovora o radu zbog teže povrede radne obaveze iz radnog odnosa od 19.04.2024. godine.

Osnovano se u reviziji tužitelja navodi da je pobijana odluka drugostepenog suda zasnovana na pogrešnoj primjeni materijalnog prava u odnosu na pravno pitanje koje je postavljeno u reviziji.

Naime, prema odredbi člana 74. stav 1. Zakona o radu, poslodavac može, samo uz prethodnu saglasnost vijeća zaposlenika odnosno sindikata, otkazati ugovor o radu radniku kod kojeg postoji promijenjena radna sposobnost, ukoliko je kod poslodavca vijeće zaposlenika odnosno sindikat formiran. Stavom 2. je regulisano da ukoliko vijeće zaposlenika odnosno sindikat uskrati saglasnost iz stava 1. ovog člana rješavanje spora povjerava se arbitraži u skladu sa kolektivnim ugovorom i pravilnikom o radu.

Odredbom člana 26. stav 1. Zakona o vijeću zaposlenika regulisano je da poslodavac može odluku o otkazu zaposleniku kod kojeg postoji promijenjena radna sposobnost donijeti samo uz prethodnu saglasnost vijeća zaposlenika, a ako se vijeće zaposlenika u roku od 10 dana od dana tražene saglasnosti pismeno ne izjasni o davanju saglasnosti, smatra se da je saglasno sa odlukom poslodavca. (stav 2.)

Iz navedenih zakonskih odredbi proizlazi da se obaveza traženja saglasnosti vijeća zaposlenika, odnosno sindikata, ako kod poslodavca nije formirano vijeće zaposlenika (član 31. Zakona o vijeću zaposlenika), odnosi na svaku odluku poslodavca o otkazu ugovora o radu radniku sa promijenjenom radnom sposobnosti, pa i u slučaju otkaza poslodavca bez obaveze poštivanja otkaznog roka, o kojem se radi u konkretnom slučaju. Navedeni pravni stav je već izražen sudskoj praksi, u rješenju Vrhovnog suda Federacije BiH, broj 65 0 Rs 188329 11 Rev od 14.06.2012. godine (Prethodnu saglasnost vijeća zaposlenika poslodavac je dužan pribaviti ne samo u slučaju poslovno uvjetovanog otkaza, već za slučaj otkaza zbog odgovornosti zaposlenika za teži prijestup ili za težu povredu radnih obaveza iz ugovora o radu - Bilten Vrhovnog suda FBiH, broj 1-2/2012. godine, sentenca broj 69.) i drugim odlukama Vrhovnog suda (presuda Vrhovnog suda FBiH, broj 65 0 Rs 354261 21 Rev od 9.11.2021. godine, objavljena na Portalu sudske prakse u BiH).

Sporno pitanje koje se postavlja u predmetnoj reviziji je da li se zakonska pretpostavka saglasnosti sindikata koji se u roku od 10 dana pismeno ne izjasni o davanju saglasnosti odnosi i na slučaj kada poslodavac ne odgovori na pismeni zahtjev sindikata za dostavljanje dodatnih informacija i podataka potrebnih za donošenje odluke o saglasnosti, koji mu je podnesen u okviru tog roka.

Rješavanje ovog pitanja je važno za odluku o sporu, ali i za primjenu prava u drugim slučajevima, budući da prema pravnim shvatanjima izraženim u odlukama ovog revizijskog suda saglasnost vijeća zaposlenika iz člana 74. stav 1. (raniji član 67.) Zakona o radu mora biti izričita (presuda broj 65 0 Rs 338818 15 Rev od 19.12.2017. godine), a izjašnjenje vijeća zaposlenika iz člana 23. u vezi sa članom 24. Zakona o vijeću zaposlenika ne obavezuje

poslodavca, ali izostanak postupka konsultacija, sam po sebi, vodi do ništavosti odluke poslodavca o otkazu (presuda broj 65 0 P 042457 15 Rev od 14.01.2016. godine).

Prema shvatanju drugostepenog suda iznesenom u pobijanoj odluci, koje je suprotno shvatanju na kojem se temelji prvostepena presuda, činjenica da je sindikalna organizacija u okviru zakonom propisanog roka za izjašnjenje uputila dopis poslodavcu, kojim je zatražila da im se detaljnije obrazlože razlozi za donošenje odluke o otkazu tužitelju, nije od utjecaja na odluku o zakonitosti otkaza, jer stanje spisa potvrđuje navode tuženog da je sindikalna organizacija bila upoznata sa činjenicom da se radi o radniku sa promijenjenom radnom sposobnosti, kao i šta se istom stavlja na teret. Zbog toga je drugostepeni sud zaključio da se ne može smatrati da se sindikat u ovom slučaju protivio otkazu, i da podnošenje zahtjeva za dopunu podataka nije moglo dovesti do produženja zakonom propisanog roka za davanje saglasnosti, pa nedostavljanje izričitog protivljenja od strane sindikata u roku od 10 dana znači da je sindikat bio prećutno saglasan sa namjeravanom odlukom poslodavca.

Navedeno shvatanje drugostepenog suda je zasnovano na pogrešnoj primjeni odredbe člana 26. stav 1. i 2. Zakona o vijeću zaposlenika u vezi sa članom 74. stav 1. Zakona o radu.

Naime, po ocjeni ovog suda, zakonska pretpostavka o prešutnoj saglasnosti sindikata na odluku poslodavca o otkazu ugovora o radu, u slučaju kada se sindikat u roku od 10 dana pismeno ne izjasni o davanju saglasnosti u smislu člana 26. stav 2. Zakona o vijeću zaposlenika, postoji samo ako je postupak konsultacija sa sindikatom proveden u skladu sa tim zakonom. Shodno tome, u slučaju kada poslodavac propusti da odgovori na pismeno izjašnjenje sindikata sa zahtjevom za dostavljanje dodatnih informacija podnesenim u propisanom roku od 10 dana od dana tražene saglasnosti, ne može se smatrati da se sindikat prešutno saglasio sa odlukom poslodavca o otkazu. Ovo bi bio i odgovor na pitanje postavljeno u reviziji.

S tim u vezi, ovaj sud primjećuje da zaključak drugostepenog suda o tome da je sindikalna organizacija tuženog u konkretnom slučaju bila upoznata sa svim činjenicama koje su joj bile potrebne za izjašnjenje o davanju tražene saglasnosti ne proizlazi iz utvrđenog činjeničnog stanja, prema kojem je predstavnik sindikalne organizacije tuženog A.K, koji je bio prisutan na ročištu održanom dana 09.04.2024. godine, u disciplinskom postupku protiv tužitelja izjavio da Odbor sindikata RMU „Breza“ nije dao saglasnost za raspored jedanaest invalida na Prerađu uglja, niti je od sindikata tražena takva saglasnost. Tuženi je istog dana podnio pismeni zahtjev sindikalnoj organizaciji za davanje saglasnosti za donošenje odluke o otkazu ugovora o radu bez poštivanja otkaznog roka tužitelju, koja se na taj zahtjev pismeno izjasnila dopisom od 15.04.2024. godine. Iako je tuženi imao dovoljno vremena za odgovor do isteka posljednjeg dana roka od 10 dana od dana tražene saglasnosti (19.04.2024. godine), on nije odgovorio na zahtjev sindikata, nego je toga dana, prije nego što je rok istekao, protivno izričitoj zakonskoj odredbi donio pobijanu odluku o otkazu.

Navedeno pasivno držanje tuženog nakon što se sindikat pismeno izjasnio da saglasnost ne može dati prije pribavljanja svih relevantnih podataka o otkazu, nije bilo u saglasnosti sa odredbama člana 26. Zakona o vijeću zaposlenika. Naime, nakon pismenog izjašnjenja sindikata dostavljenog u okviru zakonom propisanog roka od 10 dana, tuženi je bio dužan da radi zaštite prava tužitelja kao svog radnika, u okviru tog istog roka odgovori sindikatu i omogućiti mu donošenje odluke. Međutim, kako je tuženi svojim (ne)postupanjem onemogućio izjašnjenje sindikata, zaključak drugostepenog suda da se sindikat prešutno saglasio sa namjeravanom odlukom poslodavca je pogrešan, pa je i pobijana presuda kojom je odbijen tužbeni zahtjev zasnovana na pogrešnoj primjeni materijalnog prava.

Zbog toga je ovaj sud primjenom odredbe člana 250. stav 1. ZPP donio presudu kojom je usvojio reviziju tužitelja, preinačio drugostepenu i potvrdio presudu prvostepenog suda koja je zasnovana na pravilnoj primjeni odredbi člana 26. stav 1. i 2. Zakona o vijeću zaposlenika u vezi sa članom 74. stav 1. Zakona o radu.

Odluka o troškovima postupka je donesena na osnovu odredbe člana 397. stav 2. ZPP, a istom je ovaj sud, pored troškova postupka koji su tužitelju dosuđeni prvostepenom presudom u iznosu od 4.853,00 KM, primjenom odredbi člana 386. stav 1. i 387. ZPP i Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata u Federaciji BiH („Službene novine FBiH“, br. 43/25) tužitelju dosudio i troškove sastava revizije u iznosu od 2.340,00 KM. Zahtjev tuženog za sastav odgovora na reviziju je odbijen iz razloga što taj trošak nije bio potreban radi vođenja parnice.

Predsjednica vijeća
Marijana Omerčaušević, s.r.